

- τοῦ φρονήματος, γαῦρον καὶ ἀπονενοημένον συστέλλειν, καὶ ἐπιγνώμονας γίνεσθαι τῶν ἡμαρτημένων· οἱ δὲ μηδὲν τοιοῦτον ἐπιδεικνύμενοι κατὰ Μωσέως γογγύζουσιν; 233.
- ΑΔ'. Ἐν τῷ εὐαγγελικῷ ῥητῷ τίνα δεῖ νοεῖν παιδίᾳ, ἢ τοῖς Ἰουδαίοις ἠὲ λησαν, καὶ οὐκ ὠρχήσαντο, ἐθρήνησαν, καὶ οὐκ ἐκόψαντο; Τὸν γὰρ Πρόδρομον, καὶ τὸν κοινὸν Δεσπότην παιδίᾳ νοεῖν, μὴ τῷ ἀτόπῳ συνδιαλύεται καὶ τῶν Ἰουδαίων τὸ ἐγκλημα; Παιδίῳ γὰρ μὴ πειθαρχεῖν οὐχ' ὑπεύθυνον. 237.
- ΑΕ'. Πῶς οὐ μάχεται ἡ τοῦ κορυφαίου τῶν φοιτητῶν παραίνεσις ἢ λέγουσα· «Ἐτοιμοὶ γίνεσθε ἅει πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος» καὶ τὸ δεσποτικὸν πρόσταγμα παρακαλεσθέντων, μὴ προμελετᾶν ἀπολογεῖσθαι ἐπὶ βήματος βασιλέων, καὶ ἡγουμένων ἀγουμένων, ἐφ' ὃ λόγον ὑποσχεῖν τῆς πίστεως ἡμῶν; 248.
- ΑΖ'. Κατὰ τί εἴρηται· «Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν;» Καὶ τί ἐνταῦθα ἡ εἰκὼν; Ποῖον δὲ τὸ ἀρχέτυπον; Ἀπάσης γὰρ εἰκόνης ἀνάγκη συνθεωρεῖσθαι καὶ τὸ πρωτότυπον. 252.
- ΑΖ'. Πῶς δύναται μὴ ἀντικείμενον εἶναι τὸ, «Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος», πρὸς τὸ, «Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ», τοῦτ' ἐστὶν μὴ ἐπεξελεῖν τοῖς ὁμοίοις, μηδὲ ἀμύνασθαι τὸν ἐχθρόν; 264.
- ΑΗ'. Τινὲς διαποροῦσιν, ὡς εἰ ἀπερίγραπτος ἡ ἐν τῷ Γίῳ θεότης, ἡ σὰρξ, ἣν ἀνέλαθεν, ἡ πανταχοῦ· ἐνθα γὰρ ἡ θεότης, κἀκεῖνη παρεῖναι δεῖ· ἡ περιγραφομένη τόπῳ, τοῦ προσειληφότος διέσπτηκεν. 264.
- ΑΘ'. Πῶς, τοῦ Ἰακώβ δύο παιδᾶς ἐκ τῆς Ῥαχὴλ ἐσχληκότος, τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸν Βενιαμὴν· εἴτα γενεαλογῶν τοὺς ἀπὸ Ἰακώβ ὁ Μωϋσῆς, «Ἐγένοντο δὲ, φησὶ, Βάλλα, Γηρὰ, καὶ Νοεμὰν, καὶ Ἀγγίς, καὶ Ῥῶς, καὶ Ναμφὴν, καὶ Ὀμφιμὴν· Γὰρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράδ»· εἴτα ἐπάγει· «Οὗτοι οἱ υἱοὶ Ῥαχὴλ, οὓς ἔτεκε τῷ Ἰακώβ;» Τῆς οὖν Ῥαχὴλ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸν Βενιαμὴν μόνους τεκούσης, πῶς τούτους ἡ Γένεσις λέγει ἐκ τῆς Ῥαχὴλ τεχθῆναι τῷ Ἰακώβ; Πορίμωσον ἄπορον (λύσον τὸ αἰνίγμα). 273.
- Μ'. Τοῦ δεσποτικοῦ προστάγματος ἐν τῇ Ἐξόδῳ τὸν Μωσέα παρακαλεσθέντων· «Ἐκτείνων τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου, καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμούς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη αὐτῶν καὶ ἐπὶ πᾶν συνεστικὸς ὕδωρ, καὶ ἐσται αἷμα»· καὶ τοῦ θαύματος δηλονότι τὸ πέρας εἰληρότος, πόθεν ἕτερον ὕδωρ εὑρέθη, ὅπερ ταῖς τῶν ἐπασιδῶν μαγγανείαις; Ὑλὴ πρὸς τὴν τοῦ αἵματος φαντασίαν ὑπεβλήθη; 273.
- ΜΑ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραώ;» 284.
- ΜΒ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Σὺ ὠργίσθης», εἰρημένον τῷ θεολήπτῳ Ἠσαΐᾳ, «Καὶ ἡμεῖς ἡμάρτομεν;» 288.
- ΜΓ'. Τί δήποτε τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ὄνομα Πατρὸς Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος βαπτίζειν μυσταγωγῆσαντος, οἱ ἀπόστολοι καὶ μαθηταὶ αὐτοῦ οὐχ οὕτως· ἀλλ' εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐβάπτιζον; 301.
- ΜΔ'. Τί δηλοῖ τὸ εἰρημένον· «Ἐν παντὶ καιρῷ ἔστωσαν τὰ ἱμάτιά σου λευκά, καὶ ἔλαιον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου μὴ ὑστερησάτω, καὶ τοῦ σοφοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ. 333.
- ΜΕ'. Τὸ, «Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου καὶ τίνες οἱ ἀδελφοί μου»· πῶς νοητέον; πολλοὶ γὰρ αὐτὸ προσκόμματος ἔθεντο πρόφασιν. 340.
- ΜΣ'. Πῶς οὐ μάχεται τὸ, «Ἐρρήθη τοῖς ἀρχαίοις ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σὲ ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιάν, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην». 349.
- ΜΖ'. Τοῦ Κυρίου λέγοντος· «Ἑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ»· ζητοῦμεν τίνα λέγει διάβολον καὶ τίνα τὸν πατέρα αὐτοῦ; 352.
- ΜΗ'. Πόσαι εἰσὶν αἱ τὸν Κύριον ἀλείψασαι μύρω; 357.
- ΜΘ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις, τῷ δὲ βλασφημήσαντι εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἀφεθήσεται, οὔτε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι;» 368.
- Ν'. Τοῦ μακαρίου Μάρκου καὶ εὐαγγελιστοῦ γεγραφότος· «Ἐξήλθον οἱ παρ' αὐτοῦ κρατῶντες».